

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. VIII. De Actis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

men ob superexactionem vel aliam injuriam illatam. l. 2. C. in quib. caus. colon. Perez. C. eod. num. 4. Quando Clericus vel Monachus suam vel suorum vel Ecclesie injuriam persequi possit, vid. Farinac. lib. 1. tit. 2. de accusatione q. 12. & 13.

ab acta manca tenetur ad interesse. Myns. Cent. 1. observ. ii.

III.

Fiscus de crimine absolutum denud accusare potest. Perez. C. de sentent. advers. fscum. n. 8.

CAP. VII.

Acquisita, Acqvæstus.

Axioma I.

Acquisita constante matrimonio mariti industria qvasita præsumuntur. l. 51. ff. de don. int. vir. & ux. Myns. cent. 2. obs. 92. Valet tamen statutum vel consuetudo, ut bona constante matrimonio qvasita sint inter conjuges communia. ap. 2. X. eod. Gail. l. 2. obs. 78. num. 10.

II.

Ad acqvæstus conjugales, Ervingenschafft/ pertinent, quæ industria alterius conjugum constante matrimonio sunt acquisita, non verò donationes, legata, hereditates. Christin. 1. decis. 206. Befold. thes. pract. verb. rungen und gewonnen.

CAP. VIII.

De Actis.

Axioma I.

Turpe videtur, si iudex acta, quæ Notariis Actuariisve curiæ incumbunt, ipse conficiat. Limita: in actis jurisdictionis voluntariæ. Perez. C. de numerar. num. 10.

II.

Acta faciunt rem notoriam. vid. supr. lib. 1. cap. 15. axiom. 6. ubi quatuor adduntur limitationes:

Limita (5.) omnia communitoria, præcepta & instrumenta publica nullam vim habent, nisi in mundum sint redacta, perfecte extensa & subscripta manu actuarii & testium, sine subscriptionis verò testimonio non carent suspicionem falsi. l. 10. §. 1. 2. C. de numerar. Perez. ibid. num. 11.

III.

Acta facta in judicio summario fidem facere in judicio plenario tradunt Doctores in l. 15. apud quem. C. de edend. ubi, quando facta in prima instantia probent in alia. Mod. Venus. in eor. spec. 5. par. 5. dist. jud. num. 56. Et in genere acta facta in uno judicio probant in alio. Gail. l. 2. obs. 123. num. 4.

IV.

Pro solennitate actorum & processus præsumitur. Menoch. l. 2. præf. 68.

V.

Acta originalia in judiciorum scriniis servari debent. Speckb. p. 3. class. 3. q. 10. & iudex

CAP. IX.

Agere, Actio.

Axioma I.

Quoties res per contractum mihi debetur, toties contra tertium possessorem non agitur. Conf. supr. lib. 1. cap. 16. axiom. XI. Quia tertius ex nullo facto mihi obligatur, nec enim ipse mecum contrahit. Exemplum est in bonis contra jus protimiseos conventionale alienatis; horum enim nomine contra tertium, in quem bona translata, non agitur. Carpz. p. 2. const. 32. def. 8.

Limita: nisi tertius etiam mala fide rem perceperit, hæc enim ei patrocinari aut commodum afferre non debet. Carpz. d. l. def. 12. De hoc verò an iuri civili congruat, dubitat Struv. Syntagm. jur. civ. exerc. 23. §. 48. in fin.

II.

Actio servi corrupti utilis toties institui potest, quoties nostra interest alterum non corrumpi seu seduci. Nam hoc modo damnum ex corruptione nobis datum pensatur. Ita ob uxorem, liberos aliosve, qui sunt in nostra familia, corruptos datur hæc actio utilis. Conf. const. crim. Carol. art. 123. von Straffe der Verführung. Eadem & Principi datur ob corruptos ministros. vid. Brunnem. dissertat. de delict. serv. alteriusve hominis corrupti.

III.

Actio familiæ erciscundæ non competit iis qui non sunt coheredes neque verè neque putativè. Illis enim nullum jus competit ad hereditatem, & hinc frustra petent divisionem ejus, quod ipsis commune non est. Ita ergo contra eum, qui titulo singulari possidet, non datur hæc actio l. 37. ff. famil. ercisc.

IV.

Actio civilis non tollit criminalem, neque per executionem unius tollitur altera l. 3. C. de L. Aquil. Potest itaque læsus utramque actionem intentare in eodem libello, licet non æquè principaliter, quò casu dicitur actio mixta, quamvis sit criminalis. Perez. C. de superexaction. num. 3.

V.

Actio, quando sui naturæ non est transitoria, si semel transit, perpetuò erit transitoria l. videamus ff. quod met. caus. Hujus rei exemplum est in re prohibita alienari, nisi in certis casibus, quæ si primò alienentur in casu licito, fit perpetuò alienabilis. Conf. Timqvell. de utroque retract. lib. 1. §. 32. gloss. 1. num. 8. & 9.

VI.

Actio personalis spatium triginta annorum tollit l. sicut. §. omnes C. de præscr. 30. vel. 40. annor. Afflict. decis. 13. num. 2. etiam si præscribens esset in mala fide. latè Marc. Mant. conf. 297. n. 6. cum seq. vol. 1.

(Nn) 2

VII. Actio